

РЕШЕНИЕ

№ 3628

гр. София, 20.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 20.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **4191** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 11142 от 07.06.2010 г., подадена от И. М. К, действащ в качеството си на “И. М.-И.”, ЕИК по БУЛСТАТ *, Г. П., У. Б. Й. № 18, срещу Ревизионен акт № */24.11.2009 г., издаден от М И К – старши инспектор по П. в ТД на Н. – П., потвърден с решение № 597/28.04.2010 г. на Д. на Д. „О.” – С..

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в частта на непризнат данъчен кредит в размер на 96 000 лв. и съответната лихва от 34 488,50 лв. за периода 01.04.2007 г. - 30.04.2007 г., като иска същият да бъде отменен като незаконосъобразен в обжалваната част. Жалбоподателят излага подробни съображения за наличие на реални доставки по процесните фактури. Счита, че ревизионният акт е издаден П. неизяснена фактическа обстановка, непълнота на доказателствата, П. съществени нарушения на процесуалния закон и в противоречие с материалния закон.

Ответникът – Директорът на Д. „О.” - С., Ч. процесуалния си представител, оспорва жалбата.

Представителят на С градска прокуратура е дал заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

РА № */24.11.2009 г. е издаден от М И К – старши инспектор по П. в ТД на Н. – П. в резултат на данъчна ревизия за определяне на задълженията на „И. М.-И.” по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периода 01.04.2007 г. - 30.04.2007 г. Ревизията е възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 900160/02.07.2009 г., във връзка с отменително Решение № 802/15.06.2009 г. на Д. на Д. „О.” С.. Заповедта е издадена от Р Г Я, на длъжност Началник сектор „Ревизии и проверки” в ТД на Н. – П., компетентен орган, съгласно Заповед № 76 от 11.06.2009 г. на Д. на ТД на Н. – Г. П.. Определен е срок за извършване на ревизията до 3 месеца от връчването на заповедта, като същата е връчена на 13.07.2009 г.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е съставен Ревизионен доклад (РД) № 900160/27.10.2009 г., връчен на търговеца на 27.10.2009 г. Ревизираното лице не е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК да подаде възражение срещу РД. Издаден е Ревизионен акт № * от 24.11.2009 г. от М И К – старши инспектор по П. в ТД на Н. – П., компетентен орган, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, определен със Заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 900160 от 27.10.2009 г. ЗОКО е издадена от В С Д – началник отдел „Контрол”, компетентен орган, съгласно Заповед № 68/08.05.2008 г. на Д. на ТД на Н. – Г. П.. РА е връчен на упълномощено от жалбоподателя лице на 30.11.2009 г. С вх. № 70-00-8284/14.12.2009 г., в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК, е постъпила жалба до Д. на Д. „О.”. Сключено е споразумение на основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК за продължаване на срока за произнасяне на Д. на Д. „О.” до три месеца.

С Решение № 597/28.04.2010 г. на Д. на Д. „О.” П. ЦУ на Н. – С., издадено в срока по споразумението, РА № * от 24.11.2009 г. е потвърден. Решението е връчено на пълномощник на „И. М.-И.” на 15.05.2010 г., а жалбата до съда е подадена на 26.05.2010 г. - в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което като допустима следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, че атакуваният РА № */24.11.2009 г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Н., в кръга на определените му правомощия, съгласно цитираната Заповед за определяне на компетентен орган № К 900160 от 27.10.2009 г. РА е съставен в предвидената форма съгласно чл. 119 и чл. 120 от ДОПК.

Сочените в жалбата допуснати нарушения в процедурата по връчване на ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК не биха могли да доведат до отмяна на РА и съответно до признаване на отказаното право на данъчен кредит, тъй като

настоящата инстанция е инстанция по същество и следва да бъдат установени всички законови предпоставки за признаване на право на данъчен кредит.

По приложението на материалния закон – ЗДДС:

С РА са определени задължения за довносяне за ревизирания период 01.04.2007 г. – 30.04.2007 г. в размер на 96 000,00 лв. и лихви в размер на 34 488,50 лв.

1. Непризнат данъчен кредит в размер на 56 000 лв. по фактура № 10...86/20.04.2007 г., издадена от „Е консалтинг 2007” ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ *, с предмет „комисионна за продажба на обект: Автокомплекс И. Г. П.”.

П. предходната ревизия е извършена насрещна проверка на доставчика, като съставения ПИНП и доказателствата към него са присъединени с Протокол № 900448/16.10.2009 г. към настоящата ревизия. Съгласно ПИНП № 365/23.09.2008 г. на ТД на Н. С., Офис „Студентска” е изготвено ИПДПОЗЛ изх. № 1653-06-830/11.08.2008 г. Във връзка с неговото връчване са извършени две посещения на адреса за кореспонденция на лицето, за което са съставени Протоколи №№ 328/11.08.2008 г. и 343/26.08.2008 г. П. тях не е намерено упълномощено лице за получаване на съобщения. Искането е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В определения срок не са представени исканите документи.

От ревизираното лице е представено копие на процесната фактура. Плащането е извършено по банков път съответно на 25.04.2007 г. и 26.04.2007 г. Представен е и Договор за комисионна за продажба на обект от 02.03.2007 г., сключен между „И. М. – И.” и „Е консалтинг 2007” ЕООД, като консултант за посредничество за осъществяване на контакт с трети лица, с оглед продажба на активите. Органът по П. е констатирал, че не е представил доказателства за посредническата дейност на „Е консалтинг 2007” ЕООД, какви действия са предприети за осигуряване на подходящ клиент за сключване на сделка с притежаваните активи, какви документи са подписвани и каква кореспонденция е водена между контрагентите за посредническата услуга. Предвид това е направен изводът, че липсват доказателства за реалност на процесната доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС и е отказано правото на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5 от закона.

2. Непризнато право на данъчен кредит в размер на 24 000 лв. по фактура № 104/20.04.2007 г., издадена от „АБВ плюс” ЕООД с ЕИК *, с предмет на доставката „извършени услуги съгласно договор от 12.01.2007 г.”.

П. предходната ревизия е извършена насрещна проверка на доставчика, като съставения ПИНП и доказателствата към него са присъединени с Протокол № 900448/16.10.2009 г. към настоящата ревизия. Съгласно ПИНП № 14-800272-0607/23.09.2008 г. на Н. С. на лицето е изготвено ИПДПОЗЛ изх. № 04-53-06-1044/12.08.2008 г. Във връзка с неговото връчване са извършени две посещения на адреса за кореспонденция, за което са съставени Протоколи №№ 1978/14.08.2008 г. и 1985/25.08.2008 г. П. тях не е намерено упълномощено лице за получаване на съобщения. Искането е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В законоустановения срок не са представени исканите документи. Установено е, че фактурата е отразена в дневника за продажби на доставчика.

От ревизираното лице са представени доказателства за извършено плащане по банков път по фактурата. Представен е Договор за консултантска посредническа дейност от 12.01.2007 г., сключен между „И. М. – И.” и „АБВ плюс” ЕООД като „консултант” за посредничество за осъществяване на успешно сключване на договор за продажба на активите. Ревизиращите правят констатацията, че от страна на не са представени доказателства за посредническата дейност на „АБВ плюс” ЕООД, какви конкретни действия са предприети във връзка с извършената консултантска дейност, какви документи са подписвани и каква кореспонденция е водена между контрагентите, във връзка с тази услуга. Предвид това е направен изводът, че липсват доказателства за реалност на процесната доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС и правото на данъчен кредит по издадената фактура е отказано на основание чл. 70, ал. 5 от закона.

Жалбоподателят оспорва направената корекция, като смята, че представените договори са достатъчно доказателство за осъществена посредническа дейност П. продажбата на обектите. Счита, че същата се доказва и от осъществената продажба на бензиностанцията на „Еко Елда Б” ЕООД. Освен това, сочи и процесуални нарушения П. извършването на насрещните проверки на доставчиците.

С жалбата по административен ред представя нови доказателства – счетоводни документи с печат на „АБВ плюс” ЕООД, без положен подпис на главния счетоводител, като са изложени твърдения, че дружеството е уведомило органите по П. за новия си адрес за кореспонденция с писмо вх. № 04-53-06-1618 от 25.11.08 г. Уведомлението е извършено след извършването на насрещната проверка, отразена в ПИНП № 14-800272-0607/23.09.2008 г., поради което не би могло да се отрази на законосъобразността ѝ.

С допълнение към жалба по административен ред, постъпило с вх. № 23-14-135 от 15.03.2010 г. са представени обяснения на И. М. К, относно възникналата необходимост от консултантски и посреднически услуги за осъществяване на продажбата на притежаваната от него бензиностанция. Представен е и приемо-предавателен протокол, спецификация от 20.04.2007 г. за извършената от „АБВ-плюс” ЕООД услуга, в който се посочва, че се приема извършената услуга, отново без да се уточняват реално осъществените дейности.

В съдебното производство е ангажирана като доказателство съдебно-счетоводна експертиза, от заключението на вещното лице по която се установява, че П. проверка на адресите на дружествата не са открити лица за контакт. Фактурите, издадени от „Е консалтинг 2007” ЕООД и „АБВ Плюс” ЕООД са включени в справките-декларации и дневниците за продажби за съответния данъчен период като по отношение на счетоводното им отразяване от „Е консалтинг 2007” ЕООД не са налице данни.

По отношение на „АБВ плюс” ЕООД не са извършвани ревизии за процесния период, а по отношение на „Евро консалтинг 2007” ЕООД е издаден РА № 805081/08.01.2009 г., като ревизията е извършена по реда на чл. 122 от ДОПК, поради липса на счетоводна отчетност на дружеството и неоткриването на

представител или лице за контакт на адреса за кореспонденция. Декларираната дейност на дружеството се изразява в търговия на едро с пресни плодове и зеленчуци.

От допълнителното заключение на експертизата се установява, че счетоводството на търговеца-жалбоподател е редовно водено в съответствие с изискванията на ЗСЧ.

Ненамирането на доставчика на адреса му за кореспонденция и непредставяне на доказателства от негова страна, не води до еднозначен извод за липса на доставка. Наличието на доставка, обаче е абсолютна предпоставка за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Доказателства за реалност следва да се намират и П. получателя на доставката. П. започване на ревизията на „И. М.-И.” е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения. Представени са копия на фактури, издадени от двамата доставчици, платежни нареждания за банков превод и договори за посредничество. Други доказателства във връзка с осъществената посредническа дейност не са представени. Органът по П. е констатирал, че в счетоводството на жалбоподателя не са налични доказателства какви реални действия са предприети за осигуряване на подходящ клиент за сключване на сделка, доказателства за подписани документи в тази насока и каква кореспонденция е водена между страните по сделката във връзка с посредническата услуга.

С жалбата по административен ред са представени обяснения от управителя И. М. К и приемо-предавателни протоколи с приложени към тях спецификации за извършената услуга. Според обяснението използването на консултантски услуги за продажбата на бензиностанцията е наложително от изискването на бъдещия клиент за представянето на повече оферти. За изготвянето им се правят проучвания, които включват локализация на обекта, брой на преминаващите превозни средства за единица време, обороти на обекта, наличие на кадрови ресурс, наличие на лоялни клиенти, техническо състояние на обекта. Извършва се оценка от независими оценители. За тази цел, според жалбоподателя, са необходими посредници, които да извършат всички описани по-горе проучвания, да изготвят офертата му и да направят професионално презентиране на същата, както пред българския, така и пред гръцкия офис на клиента.

Органите по П. са изложили съображения, че събирането и обработването на така описаната информация изисква материализирането ѝ на съответен носител: на хартия, на магнитен носител или по друг начин. Липсата на каквито и да е доказателства в тази насока П. получателя означава, че такава информация не е изготвяна, или ако е изготвена, получател по доставката не е жалбоподателят. Представените приемо-предавателни протоколи повтарят част от съдържанието на сключените договори и не съдържат никаква информация относно извършена посредническа услуга. Не е описано какво е предадено и прието, въпреки че съдържат „Спецификация”, от която следва да е видно в какво се изразява извършената услуга. Такава информация не се съдържа и в издадените фактури. Ето защо, изводът на органа по П. за липса на доставка по фактурите, издадени

от „Евроконсултинг 2007” ЕООД и „АБВ плюс” ЕООД е правилен и законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя.

3. Непризнат данъчен кредит в размер на 16 000 лв. по фактура № 123/12.04.2007 г., издадена от „Вега комерсиал О.К.” ЕООД, ЕИК по Булстат *, с предмет на доставката „реклама и комисионна за намиране на клиенти”.

Резултатите от извършената насрещна проверка на доставчика са отразени в ПИНП № 14-900160-0960/18.08.2009 г. на ТД на Н. С., Офис „Овча купел”. Изготвено е ИПДПОЗЛ № 18-53-06-747/30.07.2009 г. Във връзка с неговото връчване са извършени две посещения на адреса за кореспонденция, П. което не е открито лице за получаване на съобщения. Започнала е процедура по връчване на съобщение по реда на чл. 32 от ДОПК. Искането е връчено на упълномощено лице. В седемдневния срок са представени документи по опис. Ревизиращите посочват, че лицето е издало процесната фактура и същата е отразена в счетоводните регистри. Не са представени доказателства за извършено плащане по фактурата.

Представени са копие на договор за провеждане на рекламна кампания, приемо-предавателни протоколи за предаване на материални ценности - магнитни карти за зареждане на гориво с уникални номера, които доставчикът следва да раздаде на клиенти, отчети за извършената дейност за раздаване на магнитни карти, уведомително писмо до , хронология на сметка 411 и обратна ведомост.

Ревизиращите са направили заключение, че не са представени документи за наличие на технически, технологичен и кадрови потенциал за осъществяване на сделката - проучване на пазара на горива, оценка на активи и маркетингово проучване и разширяване на пазара. Представени са копия на два граждански договора и сметки за изплатени суми за раздаване на магнитни карти. Същевременно П. извършена проверка в отдел „Обслужване” е установено, че за 2007 г. до издаване на ПИНП дружеството не е подавало справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи по извън трудови правоотношения на ФЛ. Не са представени писмени обяснения за точното място и дата на извършване на услугата, както и наличие на офис на дружеството. Няма посочено място на извършване на услугата, подизпълнители, не е представена справка за извършената услуга като обем и единична цена. В констатациите на акта е посочено, че ревизирият търговец е представил банково извлечение за извършено плащане по процесната фактура на 25.04.2007 г.

Предвид тези обстоятелства ревизиращите са направили извод, че липсват доказателства за реалност на извършените услуги и са отказали правото на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС.

По време на ревизията са представени приемо-предавателни протоколи между контрагентите за предадени магнитни карти. Съгласно договора от 15.12.2006 г. задача на доставчика е намиране на качествени горива на конкурентни цени, провеждане на рекламна кампания за намиране на нови клиенти, свързване с

посредници, представяне на обекта П. проучвания, необходими за изготвяне на оферта. В тази връзка П. ревизията и П. направеното обжалване са представени приемо-предавателни протоколи за предаване на магнитни карти, отчети за извършената дейност, уведомително писмо за увеличение на П. от продажби на гориво за месеците януари-март 2007 г. Посочва се, че безспорно е налице продажба на бензиностанцията с Нотариален акт на „Еко Елда Б“ ЕОД, за което е издадена фактура № 61/20.04.2007 г.

От приетото по делото заключение за извършената съдебно-счетоводна експертиза също се установява, че фактура № 123/12.04.2007 г. е издадена от „Вега комерсиал О.К.“ ЕООД, отразена е в дневника за продажби и справка-декларация за съответния период, сумата е платена по банков път на 25.04.2007 г., данъчната основа е отразена като приход в счетоводството на дружеството, а начисленият ДДС по с/ка 4532 - ДДС на продажбите.

За процесния период на дружеството е извършена ревизия и е издаден РА № *1/24.07.2009 г., като за м.04.2007 г. не е признат данъчен кредит в размер на 163 150,20 лв. Не е извършвана корекция в осъществените доставки и начисления ДДС. Установени са задължения за ДДС в размер на 5 665 054,06 лв. Жалбата е неоснователна и в тази част.

Представените приемо-предавателни протоколи за предаване на магнитни карти не установяват реално изпълнение на услугата, тъй като не съдържат данни за избраните клиенти, на които са представени - липсва списък на клиенти, с оглед извършване на отчет за изпълнението по договора. Представените граждански договори с две физически лица с цел провеждане на рекламна кампания - раздаване на магнитни карти не доказват, че същите действително са били наети от доставчика и тези суми са им били изплатени. От приложените сметки за изплатени суми е видно, че на същите не са били удържани нито осигурителни и здравни вноски, нито дължим данък. П. проверка в отдел „Обслужване“ проверяващият орган е установил, че за 2007 г. дружеството не е подавало справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи по извън трудови правоотношения на ФЛ. От представената оборотна ведомост е видно, че лицето не притежава ДМА, стопански инвентар. Събраните в ревизионното производство доказателства не доказват извършването на реални доставки по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Допълнителни доказателства относно реалността на извършените доставки не са представени и в съдебното производство, поради което отказът на данъчен кредит по процесната фактура е законосъобразен, тъй като не са налице безспорни доказателства за реалното извършване на облагаеми доставки.

Съгласно чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, не е налице право на данъчен кредит за данък, който е начислен неправомерно. След като не е налице облагаема доставка, то не възниква задължение за доставчика да начислява данък по нея, а за получателя не е налице право на данъчен кредит.

По своята същност правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, правните последици от който могат да възникнат

само ако са изпълнени всички образуващи го елементи. Признаването на правото на приспадане на данъчен кредит е свързано с установяване извършването на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Следователно, П. преценка от страна на органите по П. дали е възникнало за получателя по доставките право на приспадане на данъчен кредит, същите имат правомощието да проверят дали отразените във фактурите доставки са реално извършени именно от посочените доставчици, в посочените срокове и обеми. В случаите, когато ревизираното лице и доставчиците не представят доказателства, от които да е видно, че доставката е реално осъществена, наличието на фактури, включването им в дневника за продажбите и в съответните СД, не е достатъчно основание за признаване на правото на данъчен кредит.

Мотиви в този смисъл се съдържат и в практиката на Съда на европейските общности /СЕО/. Така например, в Решение на СЕО от 29.04.2004 г. по дело С-152/02, Пето отделение, е отбелязано, че „правото на приспадане трябва да бъде упражнено по отношение на данъчен период, през който са изпълнени двете условия, изисквани от тази разпоредба /чл. 18, пар. 2, ал. 1 от Шестата директива/, а именно: стоките да са били доставени или услугите - извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критерии, определени от въпросната държава - членка, може да се счита за служещ за фактура”. Следователно притежанието на фактури само по себе си не е достатъчно, за да се считат за доказани отразените в тях обстоятелства. Като първичен счетоводен документ, използван за установяване на изгодни за получателя факти, фактурата следва да кореспондира с другите събрани в хода на ревизионното производство документи.

Коментираните по-горе доказателства, представени относно доставките по процесните фактури са недостатъчни да обосноват тезата на жалбоподателя за реалност на процесните доставки на консултантски и рекламни услуги. Наличието на договор може да бъде доказателство за възникнали между страните облигационни правоотношения, но не и доказателство за реализация на правата и изпълнение на задълженията, възникнали по силата на същия. Приемо-предавателният протокол представлява частен документ, доказателствената стойност, на който следва да се преценява с оглед останалите документи, каквито не са налице. За извършване на фактурираните доставки е било необходимо да се вложат както труд, така и материали. В хода на ревизионното производство обаче не са представени данни за начина на формиране на стойността на услугите, както и за вида и количеството на реално осъществената дейност по изпълнение – доклади за извършени проучвания на пазара, на евентуалните купувачи, проведени срещи и разговори, изпратени оферти и т.н. до потенциални купувачи на продавания актив на търговеца – всички тези документи биха могли да установят реално извършената дейност и служителите, които реално са я осъществили. Не са представени и безспорни доказателства за наличието на кадрово обезпечение у доставчиците, т.е. за

лицата, извършили услугите, посочени в издадените фактури. Не е особено логично и обстоятелството за посредник П. продажба на обект Автокомплекс да бъде избрано дружество - „Е консалтинг 2007” ЕООД - с деклариран предмет на дейност търговия на едро с пресни плодове и зеленчуци.

Поради изложеното следва, че както в хода на ревизията, така и в съдебното производство жалбоподателят не е представил доказателства за реалност на фактурираните от „Е консалтинг 2007” ЕООД, „АБВ плюс” ЕООД и „Вега комерсиал О.К.” ЕООД доставки, въпреки че е негова доказателствената тежест за установяване на положителен факт - наличието на доставка. Наличието на реална доставка е факт от обективната действителност, който следва да бъде доказан Ч. допустими доказателствени средства. Липсата на доставка е обстоятелство, което не съществува в правния мир и изводите за което се извеждат на база на логичен анализ на други установени факти и обстоятелства. Въз основа на същите органът по П. е достигнал до обоснования извод за липса на доставка по фактурите, издадени от тези доставчици. П. условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да са налице фактически извършени стопански операции, няма основание за ползване право на данъчен кредит, предвид разпоредбите на чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2, във връзка с чл. 9, ал. 1 от същия закон. Поради което, законосъобразно и правилно органът по П. е отказал правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от тези доставчици фактури и жалбата следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана, а ревизионният акт за данъчен период м.04.2007 г. да се потвърди като правилен и законосъобразен.

Предвид всичко изложено по-горе, настоящият състав намира, че обжалваният РА № */24.11.2009 г. е законосъобразен и правилен, поради което жалбата срещу него като неоснователна и недоказана, следва да бъде отхвърлена.

П. този изход на спора ответникът има право да му бъдат присъдени направените по делото разноски, но предвид липсата на направено искане в тази насока, такива не се присъждат.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд С. – Г., Първо отделение, 18-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „И. М.-И.” срещу Ревизионен акт № */24.11.2009 г., издаден от М И К – старши инспектор по П. в ТД на Н. – П..

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: